

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12755/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за производњу и промет "Преслап" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Ђура Угљешин, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1420/22 од 12.07.2022. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1420/22 од 12.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1420/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 458/22 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, укинут је у целости платни налог тог суда П 458/22 од 28.03.3022. године. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у овој правној ствари.

Виши суд у Панчеву је решењем Гж 1420/22 од 12.07.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Основног суда у Панчеву П 458/22 од 09.06.2022. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Решењем другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужба тужиоца је одбачена јер он, у року који му је суд оставио, није исправио тужбу означавањем тачне адресе туженог, на основу одредбе члана 101., у вези члана 192. и 98. Закона о парничном поступку, па суд није био у могућности да поступи по његовој тужби. Ревизијски разлози ревидента односе се на битне повреде одредаба парничног поступка и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за изјављивање посебне ревизије која се може да изјави само због пограшне примене материјалног права, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 2. и 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. исте законске одредбе, прописано је да ће се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењивати одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 24.03.2022. године, а вредност предмета спора је 27.405,00 динара.

Имајући у виду да је у конкретном случају побијаним решењем другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан одбијена жалба и потврђено првостепено решење донето у спору мале вредности, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. Закона о парничном поступку).

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**